

De speelplaats die Tuinwijk was

Ik ben geboren in Utrecht en wel op de Oudegracht 372 in 1941. Mijn ouders hadden daar een winkel in huishoudelijke artikelen, genaamd Centraal Bazar. Na de oorlog, in 1946 zijn wij verhuisd naar de Everhard Foekstraat 3 in Tuinwijk. Tussen haakjes: het woord 'tuinwijk' voor Everhard Foekstraat 3 is redelijk misplaatst, aangezien daar een van de kleinste tuintjes van de wijk is. No.1 heeft zelfs helemaal geen tuin, alleen een binnenplaatsje. Daar heb ik mijn jeugd doorgebracht en tot 1960 gewoond. Toen zijn mijn ouders naar het Kanaleneiland verhuisd en een paar jaar later ben ik in Eindhoven gaan werken en wonen.

Het leven van een kind in Tuinwijk was redelijk ongecompliceerd. Naar school, af en toe boodschappen voor je moeder doen en veel buitenspelen. Uiteraard zat ik op de Dr. D. Bosschool in de Maria van Reedestraat. De hoofdingang was vroeger tussen de muur van de gymzaal

en het kantoor. Het hoofd van de school was de heer W. Schuileman, hij stond je 's ochtends op te wachten en gaf je een hand bij binnenkomst. Hij kon enorm spannende geschiedenisverhalen vertellen. Andere onderwijzers: mejuffrouw Grupper en de heer Bouwhuis. Na

de lagere school ben ik naar de mulo Willem de Zwijger op het Janskerkhof gegaan en daarna naar de hts Elektro op de Oudenoord.

Winkels

Wij hadden een behoorlijk aantal

buurtwinkels; van schoenmaker Van der Vlucht op de hoek Willem van Abcoudeplein - v.d. Mondestraat tot kruidenier/melkhandel De Rek op de hoek Jacob v.d. Borchstraat - Maria van Reedestraat. Veel leveranciers kwamen regelmatig aan de deur. Speciaal was het als tegen de winter de kolenboer de kolen kwam afleveren. De hele gang en keuken werden belegd met oude kranten, want de kolen moesten achter in het schuurtje. Met de mud kolen op de rug door het huis, leegstorten in het kolenhok en de lege zak op het plaatsje leggen. Aan het eind werd het aantal lege zakken geteld en moest er afgerekend worden. Wij hadden als kinderen een enorm speelterrein, aangezien wij aan de rand van de stad woonden. Wij waren de laatste straat. Ten westen van de straat (nu Samuel Mullerstraat) waren weilanden, ten noorden van de straat de Dodt van Flensburglaan en dan weilanden en wat verderop Tuindorp (toen gemeente Maartensdijk), kortom ideaal voor ondernemende jongens, die zich vermaakten met slootje springen, vuurtje stoken, vliegeren, voetballen (met varkensblazen) en verstoppertje spelen in Tuindorp, want daar waren

- Het jochie Henk Hagenbeuk -
veel 'achterrommen'.

Herfststukje

Aan het eind van het Willem van Abcoudeplein lagen de sportvelden van de Spoorwegen, SSVU. Daar gingen wij wel eens stiekem hardlopen op de sintelbaan, voetballen op een echt veld. Ook liepen wij af en toe naar Bos Voor- daan in Groenekan om paddenstoelen te zoeken om een herfststukje voor onze moeders te maken. Ik hoop dat dit stukje bij (oud-)bewoners van Tuinwijk reacties oproept. Bij mijn weten is er weinig geschreven over Tuinwijk en zijn ontstaansgeschiedenis. Ik ben erg geïnteresseerd in de geschiedenis van die wijk, tevens in die van het pand Oudegracht 372 waar ik geboren ben.

Henk Hagenbeuk
hhagenbeuk@hotmail.com
Eindhoven

- De Dr. D. Bosschool in de Maria van Reedestraat in 1974 Foto's familie Hagenbeuk -

Brand Los!

In de serie Brand Los! vertelt brandweerman Cor (Cor Kraaijenhagen) over zijn jarenlange ervaringen bij de Utrechtse brandweer. Reageren mag, brand los en stuur uw verhaal naar: redactie@deoud-utrecht.nl of als een brief naar De Oud-Utrechter, Postbus 615, 3500 AP Utrecht.

Paniek in de slaapkamer

Paniek in de slaapkamer, staat hier boven. Nee, wees maar niet bang, er komt geen roman of thriller uit mijn pen, maar wel waargebeurde verhalen met een boodschap. U staat er misschien niet altijd bij stil, maar ook in de slaapkamer ontstaat nog weleens een brand.

Je kan natuurlijk voor iemand in vuur en vlam staan, maar dat is in dit geval niet aan de orde. Ik vertel u een paar verhalen uit de praktijk, waarbij paniek ontstond in de slaapkamer. Het eerste voorval vond plaats in juli 1982. Op een zaterdagavond was er in een woning aan de Balistraat 41 een uitslaande brand ontstaan door kortsluiting in een elektrische deken. Het zal waarschijnlijk niet zo warm geweest zijn. Ik denk dat de meeste mensen zo'n deken pas weer in het najaar tevoorschijn halen, maar de 79-jarige meneer Simons had gewoon zin er lekker warmpjes bij te gaan liggen. Hij had rond tien uur de deken op zijn bed aangezet en ongeveer een uur later rook hij een brandlucht. Hij ging in de keuken kijken maar zag niets bijzonders. Even later klopte iemand op het raam: "Uw bovenverdieping staat in de hens." De bejaarde man spoedde zich naar boven en probeerde

de brandende dekens van zijn bed nog op straat te gooien. De hevige rookontwikkeling dwong hem echter naar buiten te vluchten. Meneer Simons had teveel rook binnen gekregen en moest die nacht in het AZU worden opgenomen. De brandweer was snel ter plaatse en had het vuur binnen tien minuten onder controle dankzij de inzet van twee blusvoertuigen, twee ladderwagens en een gereedschapswagen. Een politieman moest bij een bejaarde buurvrouw op nummer 45 nog een ruitje inslaan om haar te waarschuwen en in veiligheid te brengen. Alvast een tip voor als u uw elektrische deken weer tevoorschijn haalt: controleer hem goed op schade. Test van te voren of de bedrading nog in goede staat is. Ook een bijzonder voorval is dat van de verliefde studente die nog even een flesje wijn ging halen om een paar gezellige uurtjes met haar vriend door te brengen. In haar kamer aan

de Ina Boudier Bakkerlaan had ze alvast een romantisch sfeertje gecreëerd. Haar hele slaapkamer werd verlicht door brandende waxinelichtjes die ze in de vorm van een hart had neergezet. Ze maakte er echt werk van! Helaas ging het mis toen ze de deur open en dicht deed. Door de luchtverplaatsing die daardoor ontstond viel er een kledingstuk op het brandende hart en toen zij terug kwam met haar flesje wijn stond haar hele slaapkamer in lichterlaaie en was het vooruitzicht op een romantische avond in een klap over. De brandweer kon voorkomen dat de brand oversloeg naar de andere studentenkamers, maar er was veel rookontwikkeling en de vluchtwegen waren door allerlei huisraad geblokkeerd. Daardoor was het extra moeilijk de andere studenten te evacueren. Resultaat van deze actie, een uitgebrande kamer en heel veel rookschade in de rest van de studenten-

flat. Weer een tip: hou vluchtwegen vrij van obstakels en laat brandende kaarsen nooit onbewaakt achter. Wist u dat er ook nog steeds gerookt wordt in bed? Als je daar toch de hele dag de tijd voor hebt, zou ik het daar maar laten. Ik heb ze meegemaakt hoor, de mensen die in slaap vielen. Het slaapgenot was sterker dan het rookgenot. De gevolgen waren niet te overzien. Door de smeulende sigaret vloog het dekbed in brand, daarbij kwam giftige rook vrij. Die persoon had niet alleen ernstige brandwonden, maar ook schade aan zijn longen.

Nu ik het toch over brandwonden heb; ik ben dit jaar voor de Brandwondenstichting op de Margrietbeurs aanwezig om mensen weer eens wakker te schudden over al deze gevaren. Bent u van plan daarheen te gaan, kom dan eens langs bij onze stand. U steekt er altijd iets van op!